

OPERATION

RAINBOW PUSH

I'm gonna float like a butterfly and sting like a bee!

KIF YOUR ART

ISSUE Nr. 1 - FALL 2014

Gerardo Salinas over

Het is een viering van een stad met een mix van de culturen van die stad.

 You like maf.

Gerardo Salinas,

artistiek leider, start het MAF festival met "Rumble in da Jungle". Deze coproductie van SIN COLLECTIEF en 't Arsenal, onder leiding van Junior Mthombeni zet de toon van een 12daags avontuur in.

Deze krachtige première wordt helaas nog 1 keer vertoond in Mechelen. Maar dit stuk verdient een tour door heel Vlaanderen en Nederland, in alle godvergeten plaatsen, waar alle verloren zielen, jong en oud, nood hebben aan een antwoord op de vraag: Mag ik zijn wie ik ben. Deze jonge artiesten blazen met hun Nouveau Realisme veel Vlaamse en Nederlands artiesten van het podium, van de aardbol zeg maar!!! Ze hebben het potentieel om het ver te schoppen.

De echtheid van de boksers en de scheidsrechter, de enige echte West-Vlaamse **Renald De Vulder** pept het publiek op.

RUMBLE IN DA JUNGLE

In een stad waar de jungle artificieel voelbaar is, wordt het publiek gelokt door de bel van een boksmatch. Het Mestizo Art Festival met als centraal thema: YOU ARE HERE opent het door Menig Aanvaard Feest, een nationaal feest, een internationaal samenzijn met Rumble in da jungle. Het wordt een race door de geschiedenis, waar waarheden van vandaag een antwoord zijn op de vragen van gisteren, waar verre kijkers, verre wijkelingen zijn.

Mike De Ridder over identiteit: "Ik ben België, ik ben Marokko en zidde nie van hier, trekt dan maar rap ne foto."

MON

zorgt ervoor dat niemand van de competitie hem ooit terug in de netten klopt. Mon, als een rots, zoals wij hem kennen, altijd woordklaar.

Krukken hielden **Gloria** niet thuis!!!! Jaren geleden zag ik haar haar intrede doen op de planken en she owns the stage telkens ze er weer op gaat staan.

Regisseur **Junior Mthombeni** vertelt aan Cobra tv: "Ik vind het momenteel belangrijk om op te komen voor wie dat je bent en wat dat je bent, zonder compromis." Een feest volgegoten met intellectuele voeding, daar zitten we al lang op te wachten. They took it to another level. In een stad waar de straten gekleurd zijn door blauw werd het gevecht voor één avond gezegevierd op een plaats waar enkel winnaars achterblijven, in de zweetgeur van een vermuft theater waar zeer veel zielen rondzweven.

Ikram Aoulad's pleidooi naar lef bleef niet ongehoord.

Gerardo Salinas, artistiek leider, start het MAF festival, met **"Rumble in da Jungle"**. Deze coproductie van **SIN COLLECTIEF** en **'t Arsenal**, onder leiding van **Junior Mthombeni** zet de toon in van een 12daags avontuur.

Hij spreekt zelf van een viering van een stad, om het even welke stad, als mogelijkheid en met de mix van de culturen die in een stad terug te vinden zijn.

In een stad waar de jungle artificieel voelbaar is werd het publiek gelokt door de bel van een boksmatch. Het Mestizo Art Festival met als centraal thema: **YOU ARE HERE** opent het door Menig Aanvaard Feest, een nationaal feest, een internationaal samen zijn. Het wordt een race door de geschiedenis, waar waarheden van vandaag een antwoord zijn op de vragen van gisteren, waar verre kijkers, verre wijkelingen zijn.

De zaal zit vol met bekende gezichten die al lang tam tam maken in de underground scene. Dit sfeertje voelt onmiddellijk aan als thuiskomen. Een half open boksring waarin de 2 bokscers elkaar aan het aframmelen zijn staat centraal gepositioneerd voor het podium. De echtheid van de bokscers en de scheidsrechter, de enige echte West-Vlaamse **Renald De Vulder** pept het publiek op. De twee projectieschermen aan beide kanten van het podium, bediend door **Orlando Verde**, vereeuwigen de beelden van "When we were Kings!" op onze retina. Rumble in the jungle is de legendarische bokswedstrijd waar Mohammed Ali en George Foreman in het

voormalige Zaïre voor de titel vechten. In deze "all the world's eyes on Congo" worden ook een hele reeks legendarische artiesten die hun roots hebben in Afrika vertegenwoordigd in een groot Afro Woodstock-achtig event.

Het rumoer van de mensen die binnen wandelen en het geroep van de kijkers die de match al aan het volgen zijn smelt samen met het geluid van de klappen dat niet verloren gaat aan het applaus van het publiek na elke krachtige slagzin of overweldigende act.

De gastheer/regisseur van de avond en lid van het **SIN COLLECTIEF**, **Junior Mthombeni** dirigeert geweldig. Met de legendarische woorden van eerwaarde heer William Holmes Border, overgenomen door Jesse Jackson op zowel de Afro Amerikaanse Woodstock versie en ook Sesamstraat: **I AM SOMEBODY**, smeed Junior Mthombeni de witte handdoek in de boksring. De woorden van de afro-amerikaanse burgerrechtenbeweging die na WOII voor zijn rechten begint te vechten emouweert het publiek.

Rechts, links, ontwijken, incasseren en weer dat belletje, tot het oorverdovende, hartverwarmende geklop van de drums overnam, de gordijnen openden zich achter de boksring en de blazers zetten de dans in. **B.U.R.K.A.** onder leiding van Enrique Nicolas Novielo die energetische soul en afro muziek speelt doorheen de hele show laat geen moment zijn publiek los. En met **Valentijn Weyn** en den Andries aan de knopjes is hun geluid verzekerd.

Ook de **Lito Konichiwa Crew** is

van de partij en danst in mooie Afrikaanse gewaden. Het voelt alsof deze show al jaren wordt gebroadcast. Aan professionaliteit geen mankementen.

Regisseur Junior Mthombeni vertelt aan Cobra tv: "Ik vind het momenteel belangrijk om op te komen voor wie dat je bent en wat dat je bent, zonder compromis." Een feest volgegoten met intellectuele voeding, daar zitten we al lang op te wachten. They took it to another level. In een stad waar de straten gekleurd zijn door blauw werd het gevecht voor één avond gezegevierd op een plaats waar enkel winnaars achterblijven, in de zweetgeur van een vermuft theater waar zeer veel zielen rondzweven.

Elli's "I got drunk, broke and robbed by the system" is een gevoel dat leeft bij de mensen vandaag en overal. Ze heeft ons omver geblazen met haar "dansen komt tegenwoordig met een gevoel van spijt". Volledig open gebloeid, wat een b(l)oem!! Het brassband gevoel en vooral de tuba laat mijn buik instant borrelen.

Krukken hielden **Gloria** niet thuis!!!! Jaren geleden zag ik haar haar intrede doen op de planken en she owns them telkens ze er weer op gaat staan.

Mon zorgt ervoor dat niemand van de competitie hem ooit terug in de netten klopt. Mon, als een rots, zoals wij hem kennen, altijd woordklaar.

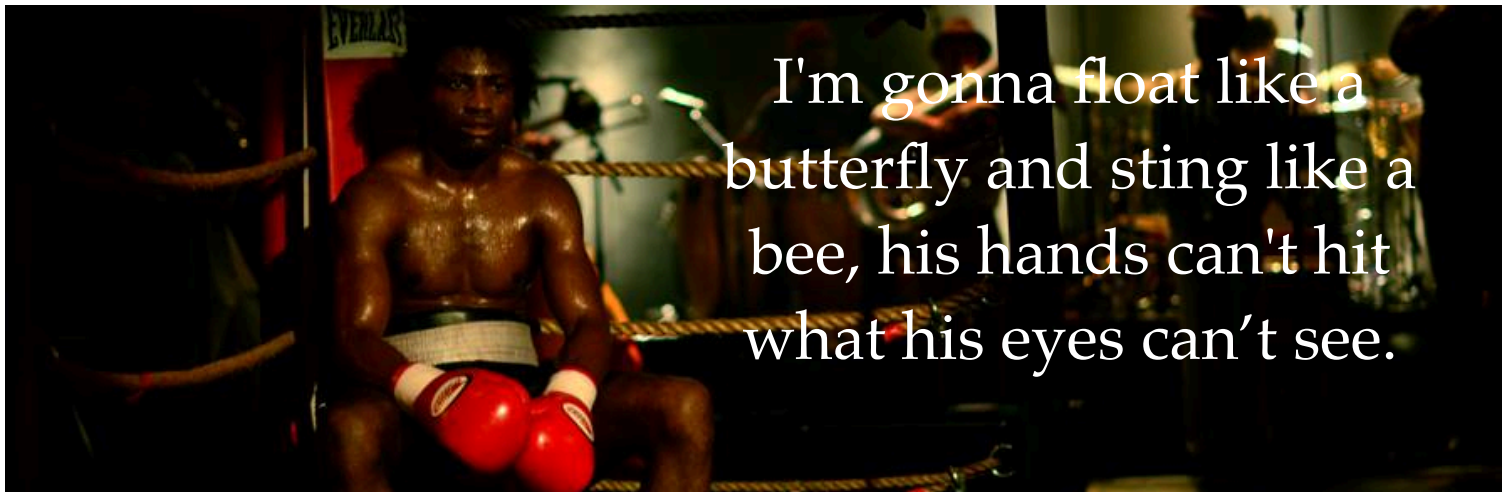
Junior Akwety zong heel de avond uit volle borst en liet ons bulderlachen in zijn dialoog.

Ikram Aoulad's pleidooi naar lef ging niet ongehoord.

Mike De Ridder had het over identiteit. Ik ben België, ik ben Marokko en zidde nie van hier, trekt dan maar rap ne foto.

Michael Brijs zette een geweldige cowboy monoloog neer met terechte kritiek over onze befaamde politieke Vlaamse wannabe idool. Het was ontzettend grappig en terecht.

Focus! Neeeee, hier mag je niet in slaap vallen, we zijn aan het boksen, het is de belangrijkste match. Intrede van mijn persoonlijke favoriete knaller van de avond: **Salahdine Nomobs**. die een taboe heeft doorbroken en revolutionaire woorden sprak. So focus!! I have to introduce myself, but lately when I introduce myself, some people start to lose themselves, some people start to lose their focus, they are hung in that hocus pocus. Wat mij betreft: het meest gedurfde en het meest fantastische – lees wonderbaarlijke – moment op het podium.

Artiesten die we hebben zien groeien op het podium beleefden hun topmomenten. Het kader was perfect, het voelde aan als thuiskomen. Artiesten van overal ter wereld die hun battle aan het uitvechten zijn, hun opgekropte emoties over de maatschappij aan het vieren waren en met de volle aandacht en energie van het publiek, alles uit de kast haalden. Hun gave werd ten volle benut. Tonight, they all were Kings and Queens!

Ze zijn er in geslaagd: ze hebben de sfeer van de legendarische boksmatch van Mohammed Ali en George Foreman in een grote ontmoeting gegoten. Een ontmoeting die lang op zich liet wachten, maar waar de behoeften van de genodigden en al wie afgezaakt is naar de Arenbergschouwburg eindelijk werden ingevuld.

I'm gonna float like a butterfly and sting like a bee, his hands can't hit what his eyes can't see.

Deze krachtige première wordt helaas nog 1 keer vertoond in Mechelen. Maar dit stuk verdient een tour door heel Vlaanderen en Nederland, in alle godvergeten plaatsen, waar alle verloren zielen, jong en oud, nood hebben aan een antwoord op de vraag: Mag ik zijn wie ik ben. Deze jonge artiesten blazen met hun Nouveau Realisme veel Vlaamse en Nederlands artiesten van het podium, van de aardbol zeg maar!!!

Ze hebben het potentieel om het ver te schoppen. Een geweldige zin voor humor waarmee enkel artiesten van kaliber ervoor kunnen zorgen dat het publiek een staande ovatie aan het geven is nog voor ze het zelf doorhebben. Een interessante knipoog naar de engelen die aanwezig waren.

Ze brengen kunst met inhoud en dragen het Nouveau Realisme op hun handen. Onmiddellijk komt **David Hockney's** afgescheurde affiche in mijn gedachten op. Wat een gerecycleerde kunst, wat een gekleurde ervaring, een echte kreet naar waarheden die mij van begin tot eind op de tip van mijn stoel deed zitten. Met een gestilde honger bracht de avond uitzonderlijke hoop: onze nieuwe generatie is eindelijk gearriveerd en they are ready to take OVER!!!

De avond sloten we af met een groep uit Chicago: **JC Brooks & The Uptown Sound**. Een ongelooflijke soulstem en strakke band gevolgd door een afterparty met **DJ Afroman & GEA**. Ook kwam **Bleri Leshi** all the way from Brussel om het plaatje af te maken met zijn wereldmuziek.

Het Mestizo Arts Festival loopt van 19 oktober tot 31 oktober op 7 verschillende locaties waar meer dan 100 artiesten hun ziel blootgeven. Wij hadden alvast het genoeg om de vruchten van deze artiesten te zien:

Concept en regie: Junior Mthombeni
Assistentie regie: Michael De Cock

B.U.R.K.A.: o.l.v. Enrique Noviello (sax), met Loes Minnebo (trombone), Angel Calvo Pérez (trompet), Alfredo Bravo Ebner (drums), Tijn Piryms (drums), Ken Pichal (gitaar), Joachim Gys (accordeon), Tobe Wauters (tuba), Salah Ibnou Kacemi (beats), Mike De Ridder (vocal), Gloria Boateng (vocal), Junior Akwety (vocal), Mon den Haerynck (vocal), Nicolas Opowicz (vocal)

Slammers: Mike De Ridder, Michael Brijs, Elli (Elisabeth Severino Fernandes), Salahdine Ibnou Kacemi, Ikram Aoulad, Junior Mthombeni, Mon (Simon Den Haerynck)

Kostuums: Lotte Stek
Scenografie: Stef Depover
Dramaturgie: Fikry El Azzouzi en Nadia Benabdessamad
Techniek: Arenberg en 't Arsenaal
Video: Orlando Verde

Productie: Cynthia Schenkels en MAF
Assistentie productie: Nadia Benabdessamad

Een voorstelling van SinCollectief in samenwerking met Arenberg/MAF, 't Arsenaal/GEN2020 en Antwerp Boxing Academy.

Foto's **Lucila Guichon**.

